

L'atur: una emergència social

Les darreres dades de l'Eurostat sobre l'atur constaten, una vegada més, el greu problema que té Espanya i sobretot determinades comunitats autònomes amb l'ocupació. De les 272 regions europees dels 28 països que configuren la Unió Europea, les cinc primeres posicions amb la taxa d'atur més alta són espanyoles, i encapçala el rànquing Andalusia, amb una taxa del 36,3%. Catalunya està en la posició 21, amb una taxa del 23,4%, mentre que la mitjana espanyola se situa al 26,4%. En canvi, la mitjana europea està al 10,8%.

És evident que aquest és el principal problema que té actualment l'economia espanyola, i que, tot i que tècnicament deixem d'estar en recessió, continuem estant immersos en una profunda crisi que està derivant en l'exclusió social dels col·lectius més vulnerables. Només cal analitzar els informes d'organitzacions com Càritas o Save the Children, que constaten que a Espanya cada vegada hi ha més risc de pobresa i d'exclusió social, i, a més, evidencien que les polítiques socials que es duen a terme tenen poca capacitat de reduir la pobresa.

De fet, Catalunya té el percentatge més elevat d'aturats de llarga durada. Un 52,8% dels aturats fa un any o més que busquen feina. Una altra dada preocupant és l'atur juvenil, el dels menors de 25 anys, que se situa en el 50,7%.

Com es pot veure, es tracta d'un problema molt greu, gairebé alarmant, al qual cal fer front mitjan-

çant un gran pacte social entre els governs, les empreses i els sindicats que permeti arribar a acords sobre possibles fórmules per estimular l'ocupació. Aquestes taxes d'atur desorbitades només es poden reduir a través de la creació de noves empreses i fent que les existents generin més riquesa i guanyin dimensió. És a dir, cal estimular nous projectes empresarials, i reforçar la competitivitat dels actuals. Ara bé, la competitivitat no s'ha de buscar tan sols amb més reducció de costos salarials, cosa que ja s'ha fet, sinó també incidint en altres àmbits, com l'organització de l'empresa, els costos energètics, els costos de gestió administrativa i la seguretat jurídica, entre d'altres.

El pacte social ha d'implicar necessàriament que s'emprenguin mesures de reactivació econòmica

MARTA ESPASA

ECONOMISTA, PROFESSORA DE LA UB

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

a curt termini de caràcter excepcional en tots els àmbits (fiscal, laboral, financer, administratiu i educatiu, entre d'altres) i, perquè això sigui factible, tots els col·lectius hauran de fer concessions. Altrament, serà impossible.

Així, per exemple, en l'àmbit fiscal una possible proposta seria bonificar per un temps limitat el 100% de les quotes de la Seguretat Social de les noves contractacions –sempre que s'incrementi la plantilla– de persones procedents dels col·lectius amb més dificultats de trobar feina, com els joves o els aturats de més de 50 anys o en situació d'atur de llarga durada i, per tant, amb possibilitats molt limitades de tornar al mercat laboral. És evident que l'Estat deixa d'ingressar unes cotitzacions a la Seguretat Social, però és que l'alternativa

és no ingressar res. A més, com he dit, s'han d'entendre com a mesures excepcionals i acotades en el temps, que suposin l'estímul necessari per reprendre un camí de creixement econòmic sostingut.

En l'àmbit laboral, caldria estudiar la possibilitat de fomentar el treball a temps parcial, especialment per a determinats col·lectius, com pot ser el cas dels joves en atur. D'aquesta manera aconseguirien una experiència laboral i, a la vegada, podrien millorar en aquelles competències més vinculades al lloc de treball.

Un altre aspecte que sens dubte cal millorar de manera urgent és l'accés al crèdit de les empreses, sobretot de les pimes, ja sigui a través dels mecanismes tradicionals –com és l'endeutament bancari– o mitjançant noves fórmules de finançament –crèdit oficial, inversors informals privats com *business angels* i foment del mercat alternatiu borsari per a les pimes, entre d'altres.

També és recurrent que es demani que es redueixin els tràmits per posar en marxa nous negocis. Espanya és un país on crear una empresa continua sent un procés complex i difícil. A l'informe *Doing Business 2013* del Banc Mundial, Espanya està en la posició 136 del rànquing. Aquest fet és un fre important a la creació d'empreses i a la captació de noves inversions i, per tant, a la reactivació. En aquest sentit, caldria simplificar realment els tràmits i els terminis, i, a més, adequar-los a la dimensió de les empreses.

Com el lector pot comprovar, d'actuacions se'n poden fer: només cal voluntat política de tots els implicats per dur-les a terme. Ara bé, el problema és tan seriós que cal actuar amb celeritat i contundència. No fer-ho pot portar problemes més greus que els que ja tenim.

ARIANNE FABER

Malgrat la crisi, Espanya és un país on crear una empresa continua sent un procés complex i difícil

El PP, contra els joves d'un país

El 22 de maig del 2012 una quarantena d'estudiants universitaris mallorquins varen entrar dins la seu palmesana de la conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear per reclamar una educació "pública, de qualitat i en català", exactament el model que el president Bauzá va rebutjar, fa un parell de setmanes, en el decurs d'un debat parlamentari. La intrusió dels estudiants a l'edifici de la conselleria no estava programada dins els actes de protesta que aquell dia es produïen arreu de l'Estat, i per això el govern del PP ha decidit castigar-los penalment. Fent ús i abús de la Fiscalia, a través de la qual s'ha canalitzat –com és habitual– l'afany de venjança de Bauzá i el seu govern, el PP demana per als joves manifestants penes absolutament desproporcionades: des de sancions administratives que os-

cil·len entre els mil i els tres mil euros, fins a penes de presó que van dels sis mesos a l'any i mig de privació de la llibertat. Els encausats (les encausades, com els agrada a ells de dir-se, utilitzant el femení com a gènere neutre, també per als nois) tenen tots (i totes) uns vint anys. Es tracta de persones que formen part (i una part important) del futur d'aquesta societat, però que un govern obcecat i fora de si ha decidit criminalitzar perquè no acaten les seves delirants directrius en matèria educativa. Els propers dies 2, 3 i 4 de juliol, si res ho impedeix, se celebrarà judici contra ells: quaranta-quatre joves en el millor moment de la seva formació hauran de tastar el gust amarg de

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRIPTOR

A Mallorca hi ha 44 joves encausats injustament, i milers de persones al seu costat

la repressió i del ressentiment d'aquesta extrema dreta auspiciada pel PP, que no creu en el diàleg democràtic i que es pensa que ho ha de resoldre tot a cop de denúncia i de querrela. El més probable és que els encausats en surtin nets, si és que encara queda un mínim sentit comú dins la magistratura, que volem pensar que sí. Però ningú els traurà, a aquests quaranta-quatre joves, el disgust d'haver hagut de tocar amb les mans les conseqüències d'una ideologia que, beneficiant-se de la llibertat d'expressió que garanteix la democràcia, fa tot el que sap per extingir la llibertat dels que discrepen del seu poder. Hi va haver fins i tot una dirigent de la conselleria d'Educació que va de-

manar la baixa per depressió a causa del suposat trauma que li havia infligit l'ocupació, sempre pacífica, que van fer els estudiants de la conselleria. Havíem vist gauduls amb excuses millors.

Valgui aquest article per certificar que, a diferència dels missus del PP, som molts els ciutadans de les Balears que ens sentim orgullosos d'aquests joves que no dimiteixen de les seves responsabilitats com a ciutadans i com a depositaris d'un futur que tots volem millor. Que qui els hagi de jutjar vagi ben alerta, perquè n'estarem pendents i perquè aquest és un judici injust. Hi ha a Mallorca quaranta-quatre joves encausats miserablement, i milers de persones que estem al seu costat. Si el PP vol fer el ridícul, que el faci, però que en pagui les conseqüències.